
 Nia eta Parnaso

Anna Amorelli Gennaro

Poesie da Katolika Sento

(traduzione in esperanto di Norma Cescotti)

 gennaio 2011 – dicembre 2018

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

La professoressa Anna Amorelli Gennaro, originaria della Sicilia, vive a Trento dal 1952. Dopo una lunga carriera di insegnante di lettere, si è dedicata alla poesia e a viaggi culturali realizzando interessanti documentari da lei sonorizzati e proiettati presso scuole e centri culturali. È collaboratrice culturale di vari sodalizi come: la Società Dante Alighieri, l'Associazione Fidapa (Federazione Italiana Donne, Arte, Professione, Affari), l'Associazione Esperantista Trentina, ecc. Ha pubblicato alcune raccolte di poesie, ha conseguito premi letterari in vari concorsi e, per due volte, un primo premio con medaglia d'oro.

Nella prefazione della sua ultima opera il Presidente della Dante Alighieri, ha scritto di lei:

La poesia di Anna si manifesta nel suo affidarsi con il cuore incantato, alla Bellezza, all'Amore, alla Natura, al meraviglioso mare siciliano, non escluso un velato rimpianto per tutto ciò che l'indissolubilità della vita le imporrà lasciare.

Mi ha regalato una copia del suo ultimo libro "Nel silenzio la Tua voce" con una dedica che sembra un invito: "Per te, Norma, che possa scegliere quelle poesie che siano più congeniali al tuo sentire per il nostro Esperanto"

ERI

Il mio dolce miracolo Eri...

*Quella parte mancante
del mio essere
che inconsciamente
perdutoamente
la mia essenza cercava
nel vivere dei giorni*

*Eri
la mia prima e ultima
primavera che
si dileguava nel sogno
e nel ricordo*

*La meteora
caduta inaspettatamente
nel mio grembo
a risvegliare
Il fuoco sopito della vita
Eri....*

Anna Amorelli Gennaro (esperantigis Norma Cescotti)

Rubriko dediĉita al Poesio

La profesorino Anna Amorelli Gennaro, originas el Sicilio kaj vivas en Trento ekde la jaro 1952. Post longa kariero kiel instruistino pri beletro, ŝi sin dediĉis al la poezio kaj al la kulturaj vojaĝoj realigante interesajn dokumentigajn filmojn de ŝi mem sonorigitajn kaj projekciitajn ĉe lernejoj kaj Kulturaj Centroj. Ŝi estas kultura kunlaborantino ĉe diversaj Societoj: Dante-Alighieri-Socio, Fidapa-Asocio (Itala virina federacio pri Arto, Profesio, Aferoj), Trenta Esperanta Asocio, k.t.p. Ŝi eldonis iujn kolektojn de poezioj, ŝi akiris literaturajn premiojn, dum pluraj konkursoj kaj du unuajn premiojn kun ora medalo.

En la antaŭparolo de ŝia lasta verko, la Prezidanto de Dante Alighieri-Socio, skribis:

La poezio de Anna sin manifestas per ŝia konfido, kun ravita koro, al la Beleco, al la Amo, al la Naturo, al la mirinda maro de Sicilio, ne ekskludante vualitan bedaŭron pri ĉio kion nemalligeble la vivo ŝin devigos forlasi.

Si donis al mi kopion de sia lasta verko "En silento Via voĉo" kun dediĉo kiu ŝajnas invito: "Por vi, Norma, por ke vi povu elekti iujn poeziojn ĝuste taŭgajn al via perceptebllo por nia Esperanto.

Norma Cescotti Covelli

VI ESTIS

Mia dolĉa miraklo vi estis...

*Tiu mankanta parto
de mia estaĵo
kiu nekoncie
senespere
mia esenco serĉadis
dum travivo de tagoj.*

*Vi estis
mia unua kaj lasta
printempo kiu
forigis en songo
kaj en memoro.*

*La meteoro
falinta neatendite
en mian sinon
por reveki
la kvietigitan fajron de la vivo
Vi estis....*

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

Sul monte di Mezzocorona

Sur la monto Mezzocorona

GRAZIE

DANKON

*Ti ringrazio, Signore,
per questi verdi prati,
per questo azzurro cielo,
per questo oro solare
che m'inonda e riscalda.*

*Ti ringrazio, Signore,
per questi monti
che l'autunno veste
di ruggine e di giallo,
per quella linea vaga
smerlettata, lassù,
velata all'orizzonte,
per il respiro ampio
che mi dilata il petto.
Ti ringrazio, Signore
per l'amore e il dolore,
per l'estasi e il disinganno,
per la solitudine
e i contatti umani,
per questo momento di esultanza
di questo mio sentire
e per gli attimi bui
dello sconforto.*

*Per questo e altro
che meglio non so dire,
Ti ringrazio, Signore!*

*Mi dankas Vin, Sinjoro,
pro tiuj verdherbejoj
pro tiu lazura ĉielo,
pro tiu suna oro,
kiu min inundas kaj varmigas.*

*Mi dankas Vin, Sinjoro
pro tiu ĉi montaro
kiun aŭtuno vestas
rustkolore kaj flave,
pro tiu streko vaga,
festonita, tie supre,
vualita ĉe horizonto,
pro la spiro profunda
kiu larĝigas mian bruston
Mi dankas Vin, Sinjoro,
pro amo kaj doloro,
pro ekstazo kaj elrevigo,
pro la soleco
kaj la homaj kontaktoj,
pro ĉi-plenĝoja momento
pri tia mia sentemo,
pro senlumaj momentoj
de la senkuraĝigo.*

*Pro tio kaj io alia,
kion mi plibone ne kapablas diri,
mi dankas Vin, Sinjoro!*

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

Da un viaggio in Patagonia e Terra del Fuoco, navigando fra gli iceberg: visioni incancellabili ed emozioni profonde

Post vojaĝo tra Patagonio kaj Fajrolando, navigante tra glacimontoj: neforvišeblaj vizioj kaj profundaj emocioj.

OCEANO

*Le lunghe braccia del porto
aprano alla nave
le vie del mare.
Inizia il viaggio per l'infinito.*

*Sul ponte,
schiaffeggiata dal vento,
mi eterno:
è “l'Immenso”! ...
Cielo, mare e
un orizzonte blu indaco
par dissolversi
in quello spazio
più profondo del sogno.*

*Lo sguardo s'incaglia
sul bianco sperone di ghiaccio
che al sole par catturi la luce
dell'Infinito.*

*A notte,
il firmamento s'inarca
inondato d'astri,
ed io mi perdo
nel solco lucente
che la nave traccia sull'onda.*

OCEANO

*La longaj brakoj de la haveno
malfermas al la ŝipo
la marvojojn.
Ekas la vojaĝo al la Senfino.*

*Sur la ponto
vangofrapita de vento
mi eterniĝas:
Jen “la Senlimo”! ...
Cielo, maro kaj
blu-indiga horizonto
ŝajnas dissolviĝi
en tiu vastaĵo
pli profunda ol sonĝo.*

*La rigardo ekhaltas
sur blanka glacia sprono
kiu el la suno ŝajnas kapti la lumon
de la Senfino.*

*Nokte
la firmamento arkiĝas
inundita de astroj
kaj mi perdiĝas
en la lumanta sulko
kiun la ŝipo strekas sur l' ondo.*

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

FERMARE IL TEMPO.

*In cima a questo monte altissimo,
freccia lanciata verso Dio,
ai miei piedi il mondo.*

*Mi ergo,
come su un trono d'aria,
le braccia tese
verso l'infinito,
raccolgo
sulla punta delle mie dita
l'energia del cosmo
che scende nel mio petto col respiro
e lo acquieta.*

*Sono avvolta di luce,
la bellezza mi veste,
sono nell'infinito.
Oh! Quanto sei bello mondo!
Fermare il tempo...
Il non ritorno al nulla.
E fondermi col tutto.*

Anna Amorelli Gennaro

HALTIGI LA TEMPON!

*Ĉe la supro de ĉi – altega monto,
sago ĵetita al Dio,
je miaj piedoj la mondo.*

*Mi elstariĝas
kvazaŭ sur aera trono,
la brakoj etenditaj.
al la senfino,
mi kaptas
sur pintoj de miaj fingroj
la kosman energion
kiu enigas en mian bruston kun la spiro
kaj ĝin kvietigas.*

*La lumo min envolvas,
la beleco min vestas,
mi estas en la senfino.
Ho! Kiom bela vi estas, mondo!
Haltigi la tempon...
La nereveno al nuleco.
Kaj min fandi kun la tuto.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Ricordo di un tramonto
sul Monte Cronio (Sicilia)

EMOZIONI.

*Quando il sole tramonta
a ridosso del Cronio
il monte avvampa
di rosso scarlatto
che poi,
ad oriente,
degrada in rosa...
viola... turchino...
Volute infinite
d'immense fasce rosate
solcano il cielo e
s'inabissano nel mare
che le accoglie,
le incorpora
in mille e mille creste
dorate,
in un brillio incantato.
Momento magico...
Il mio essere:
corpuscolo vibrante
infinitesimo
dell'universo.*

Rubriko dediĉita al Poezio

Memoro pri sunsubiro
ĉe monto Kronio (Sicilio)

EMOCIOJ.

*Kiam la suno subiras
sirme de Kronio
la monto ekflamas
je ruĝskarlata koloro
kiu poste,
ĉe oriento,
stompiĝas al rozo...
al violo... al bluo...
Senlimaj spiraloj
el grandegaj rozbendoj
sulkas la ĉielon kaj
sinkas en la maron
kiu ilin gastigas,
ilin enkorpigas
en miloj da krestoj
oritaj,
en ravita brilado.
Sorĉa momento...
Mia estaĵo:
vibranta korpusklo,
senlime malgranda ero
de l'universo*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

MENDICANTE.

*Era lì
ogni mattina,
mucchio di cenci
all'angolo dei portici.*

*Cadeva
dalla mia mano l'obolo
sul lembo del suo cencio.*

*Usciva allora
dal lurido cappuccio.
un naso,
due occhi acquitrinosi,
due stagni senza vita,
e, verso me
girava lentamente il viso:
era il suo grazie.*

*Scopriva allora
il volto raggrinzito
la guancia incisa
a colpi di piccozza.*

*Non gli anni,
la fame, la miseria
forse l'alcool
avevano scavato.*

*Era lì,
inverno dopo l'altro,
all'angolo usuale,
ogni mattina,
freddo, neve, vento
era sempre lì:
mucchio di cenci.*

*Ma un giorno
l'angolo fu vuoto.*

Rubriko dediĉita al Poezio

ALMOZULO

*Li estis tie
ĉiumatene
amaso da ĉifonoj
ĉe la portik-angulo.*

*Elfalas
de mia mano la ofero
sur la ĉifonan radon.*

*Eliris tiam
el la sombra kapuĉo
iu nazo,
du marĉaj okuloj,
du senvivaj lagetoj
kaj, kontraŭ min
li lante turnis la vizaĝon:
tio estis lia dankemo.*

*Tiam li malkaŝis
la faltitan vizaĝon
la vangon gravurita
per pioĉet-batadoj.*

*Ne la jaroj,
la malsato, la mizero,
eble la alkoholo
estis forkavintaj.*

*Li estis tie,
vintron post la alia,
ĉe la kutima angulo,
ĉiumatene,
frosto, neĝo, vento,
li estis ĉiam tie:
amaso de ĉifonoj.*

*Sed iun tagon
l' angulo estis senhomia.*

Da un
dipinto di: pentraĵo de:
Carlo Ludovico Bompiani

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

ARCANA MAGIA

*Che strano tramonto
stasera!*

*Insueto giallo chiarore,
riflesso dal mare,
diffuso,
come da gigantesco fanale
la sua luce antica.*

*Il mare:
serico manto
ondulato,
sfumato di fucsia e perla.*

*All'orizzonte
un "bosco" fiammante:
nuvole palmate, insanguinate
dal sole calante.*

*Arcana magia!
Come vorrei dividere
questo momento di ebbrezza!*

*Mi guardo intorno:
solo i miei occhi ne colgono
la bellezza.*

Anna Amorelli Gennaro

ARKANA MAGIO

*Kia stranga sunsubiro
ĉi-vespere!*

*Nekutima flava heleco
reflektita de maro,
difuzita,
kvazaŭ el giganta lampo
ĝia antikva lumo.*

*La maro:
silka mantelo
ondumita,
fuksie kaj perle stompita.*

*Ĉe l' horizonto
flama "arbaro":
palmoformaj nuboj sangigitaj
de l' subiranta suno.*

*Arkana magio!
Kiel mi ŝatus partigi
ĉi-momenton de ebriigo!*

*Mi ĉirkaŭrigardas:
nur miaj okuloj elkaptas
ties belecon.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

VECCHIO FIUME

*Lento, sereno in primavera,
il vecchio fiume va...
e a me, viandante solitaria,
offre
i suoi scrigni suggestivi:
trasparenze luccicanti di acque, che,
verdi e maestose,
fluttuano, squamando,
da un ponte all'altro.*

*Alberi secolari inarcano
contorti profili
di carezze sull'onda.*

*In alto,
intreccio architettonico di rami:
parvenze
di gotiche arcate
di antiche cattedrali.*

*Cavi tronchi
evocano scene di fiaba.
Il salice piangente
lacrima
sull'acqua.*

*E i miei passi lenti
s'involano
nella verde bellezza
dell'ora.*

OLDA RIVERO

*Malrapida, serena printempe,
la olda rivero iras...
kaj al mi, soleca vojirantino,
prezentas
siajn sugestajn kestetojn:
briletantaj travidebloj el akvoj, kiuj,
verdaj kaj majestaj,
flosas, deskvamiĝante,
de ponto ĝis la alia.*

*Jarcentaj arboj arkigas
torditajn profilojn
de karesoj sur l' ondo.*

*Tie alte
arkitekturaj plektaĵoj de branĉoj:
ŝajnoj
de gotikaj arkajoj
de antikvaj katedraloj.*

*Kavaj trunkoj
elvokas fabelajn scenojn.
La plorsaliko
larmas
sur l' akvo*

*Kaj miaj lantaj pašoj
forſoviĝas
en la verda beleco
de la horo.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

PRIMO MAGGIO 1997

UNUAN DE MAJO 1997

Splendore di un giorno solare.

Stelle
piovute dal sole
danzano
sulle piccole onde del lago.
Sui bordi
tra il verde cangiante
dei pini
specchi lucenti
lanciano
lampi di luce
intermittenti.
Al largo
trasparenze perlate
di acque
lievemente increspate.
Sommersa dalla "Bellezza"
mi astraggo:
non voci
non terrestri rumori
più odo,
solo la musica della Natura
la mia anima
ascolta.

Brilado de suna tago.

Steloj
pluvintaj el suno
dancas
sur etaj ondoj de la lago.
Ce la bordoj
inter la ŝanĝa verdo
de pinoj
brilantaj speguloj
jetas
lumfulmojn
palpebrumajn.
Fore
perlobrilaj travidecoj
de akvoj
iomete krispiĝantaj.
Submergita de "Beleco"
mi mense izoliĝas:
nek voĉojn
nek terajn bruadojn
plue mi aŭdas,
nur la muzikon de la Naturo
mia animo
aŭskultas.

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

ESTATE IN SICILIA

SOMERO EN SICILIO

*Immobile è il tempo
nella canicola
del borgo arroccato
su un mare di sole.*

*Lento scorre
il rosario dei giorni
e le notti lunari
ripetono
canti d'amore...
Giovani abbandoni.*

*Ancora un'estate
dai lunghi meriggi
distesi
sui ciottoli bianchi.*

*Errando,
al calare del sole,
sulla battigia solitaria,
il silenzio rosato
mi arresta
e mi affonda nell'eterno.*

*Senmova estas la tempo
dum hundaj tagoj
en la vilageto ŝirmita
super maro de suno.*

*Malrapide fluas
la ĉeneroj da tagoj
kaj la lunnoktoj
ripetas
amkantojn...
junajn sinfordonojn.*

*Ankoraŭ somero
je longaj tagmezoj
sternitaj
sur la blankaj ŝtonetoj*

*Vagante,
ĉe la sunsubiro
laŭ la soleca ondozono,
la roza silento
min haltigas
kaj dronigas en la eternecon.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

TRAMONTO SUL SAHARA

SUNSUBIRO SUR SAHARON

*Momento di sosta della vita.
Trascendenze:
l'anima vagheggia l'eterno.*

*La mente evoca
dimensioni
di vite vissute in altre sfere.*

*Sensazioni indefinite,
nostalgie...*

*Il silenzio ha colori dell'oro...
E canta,
sulle dune ondulate,
con la voce del vento.*

*Un'alta palma
rompe gli spazi.*

*Momenta paŭzo de la vivo.
Transcendoj:
La animo sopiras la eternecon.*

*La menso elvokas
dimensiojn
de travivitaj vivoj en aliaj sferoj.*

*Nedifinitaj sensacioj,
nostalgioj...*

*La silento havas orkolorojn...
Kaj kantas,
sur la ondumitaj dunoj,
per voĉo de la vento.*

*Alta palmo
trarompas la spacojn.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

NOTTE A SECCAGRANDE

*S'insinua il vento
fra gli oscuri pini.*

*Fibrilla la luna,
in questa notte chiara,
sull'onda squamata.*

*Un disco d'argento
all'orizzonte.*

*Occhieggia al largo
una lampara e
ridono le stelle...*

*Vela la nebbia
il lontano pendio
punteggiato di luci.*

*Fruscia e risacca il mare,
l'onda bianca di spuma
si alza e sbuffa sulle rocce.*

*Ora è silenzio:
nel sonno s'acquieta la voglia
di festa del borgo in vacanza.*

*Silenzio:
parla la natura.*

Rubriko dediĉita al Poezio

NOKTO EN SECCAGRANDE

*En ŝoviĝas la vento
inter malhelaj pinoj.*

*Trembriletas la luno
en ĉi-nokto klara,
sur la skvambrila ondo.*

*Argenta disketo
ĉe la horizonto.*

*Okulumas marmeze
lanternboato kaj
ridas la steloj...*

*Vualas nebulo
la foran deklivon
punktitan per lumoj.*

*Susuras kaj surfas la maro,
blanka ŝuwmanta ondo
leviĝas kaj spiregas sur rokoj.*

*Nun estas silento:
dum dormo kvietiĝas la emeco
festanta de feria vilaĝeto.*

*Silentu:
parolas la naturo.*

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

QUANDO T'INCONTRERÒ

KIAM MI RENKONTOS VIN

*Quando mi vorrai
io verrò.*

*Si aprirà il bianco cancello
e a me dinnanzi
il grande viale,
in cima al quale
dall'alto Tuo scalone,
mi aspetterai
in veste di luce.*

*Mi accorgerò allora
di non essere più bella
per sedurti.*

*Sarò un po' vecchietta,
procederò forse
titubante ed incerta,
e Tu sorriderei...*

*E quando Ti sarò vicina
mi dirai: "va bene..."*

*E mi farai una carezza al viso
come la mamma
quand'ero bambina...
E mi farai cenno di sedermi.*

*E io mi siederò ai Tuoi piedi,
mi stringerò ad una Tua caviglia,
ed alzerò il capo, reclinato,
per guardarTi, felice
di sentire le Tue dita
sfiorare i miei bianchi capelli.*

*Kiam Vi volos min
mi venos.*

*Malfermiĝos la blanka kadro
kaj antaŭ mi
la granda aleo,
ĉe kies supro
de l' alta Via ŝtuparego
Vi atendos min
en vesto de lumo.*

*Mi tiam ekrimarkos
ke mi ne plu estas bela
por Vin allogi.*

*Mi, iom maljuneta,
antaŭeniros eble
hezitema kaj necerta,
kaj Vi ekridetos...*

*Kaj kiam mi estos apud Vi
Vi al mi diros: "nu, bone..."*

*Kaj Vi faros kareson al mia vizaĝo
kiel la patrino
kiam mi estis infana...
Kaj Vi kapsignos, ke mi sidiĝu.*

*Kaj mi sidiĝos ĉe Viaj piedoj,
mi alkroĉiĝos al Via piedartiko,
kaj mi levos la kapon, klinita,
por Vin rigardi, feliĉa
sentante ke Viaj fingroj
tuŝetas miajn blankajn harojn.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

COSA È LA GIOVINEZZA

*La giovinezza, amica,
non è soltanto il fiore
degli anni verdi,
ma è qualcosa dentro
che il tempo non distrugge.*

*È lo stupore
di un filo d'erba
che spunta dal cemento,
di un raggio di sole
che gioca
tra le foglie,
di un tramonto d'oro
che ti annega
in un mare di fuoco.*

*La giovinezza
è scaricare il fardello
del vissuto
e vivere al minuto;
è coltivare pensieri luminosi
e aprire al cuore
messaggi di bellezza.*

*La giovinezza
è nella solitudine
accettata
piena di voci dentro
che ti rammentano
di essere stata viva
nel buio e nella luce.*

*La giovinezza, amica,
scioglie del pessimismo
il ghiaccio
e serenamente
nel dì segnato vola
al mondo astratto
che ci attende.*

Anna Amorelli Gennaro

Rubriko dediĉita al Poezio

KIO ESTAS LA JUNAĜO

*La junaĝo, amikino,
ne estas nur la floro
de verdaj jaroj,
gi estas io ene
kion la tempo ne pereigas.*

*Gi estas la surprizo
pro iu herbero
ekaperanta el cemento,
pro iu sunradio
ludanta
inter la foliaro,
pro ora sunsubiro
kiu vin dronigas
en fajran maron.*

*La junaĝo
estas malŝargi la pezon
de la travivado
kaj vivi ĉi-momente;
estas prizorgi lumajn pensojn
kaj malfermi al la koro
mesaĝojn de beleco.*

*La junaĝo
estas en la soleco
akceptata
plena je voĉoj ene
al vi memorigantaj,
ke vi estis viva
en mallumo kaj lumo.*

*La junaĝo, amikino,
fandas la pesimisman
glacion
kaj serene,
en la fiksita tago, flugas
gis la abstrakta mondo
kiu nin atendas.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

AMO LA NATURA

*Amo la natura
quando
sotto un cielo d'opale
le foglie dei rami più alti
traslucono oro
in fantastici
arabeschi di luce.*

*L'amo
quando
la sfera solare
indugia all'orizzonte
in una immensa
ruota di raggi
e infiora le onde
di luce e di fuoco.*

*E quando
una falce di luna
si specchia nel mare
e si rompe
in mille e mille
farfalle d'argento
saltellanti
sull'onda,
in una infinita
scia lucente.*

*Amo la natura
quando
un candido manto
di impalpabili petali
avvolge il mondo
in un sopore
di pace
e d'oblio.*

*E l'amo ancora
quando
un velo di malinconia
avvolge di nebbia le cose
e l'anima
assorta.*

MI AMAS LA NATURON

*Mi amas la naturon
kiam
sub opala ĉielo
la folioj de la plej altaj branĉoj
trabrilas oron
en fantastaj
arabeskoj de lumo*

*Mi amas ĝin
kiam
la suna sfero
haltas ĉe l' horizonto
en vastega
cirklo de radioj
kaj trapunktas la ondojn
per lumo kaj fajro.*

*Kaj kiam
arko de luno
speguliĝas en la maro
kaj disrompiĝas
en mil-miloj
da argentaj papilioj
saltetantaj
sur l' ondo,
laŭ senfina
brilanta rubando.*

*Mi amas la naturon
kiam
blankega mantelo
de nepalpeblaj petaloj
envolvas la mondon
en duondormo
de paco
kaj forgeso.*

*Kaj eĉ pli mi ĝin amas
kiam
melankolia vualo
envolvas nebule la ajojn
kaj la animon
ensorbitan.*

Anna Amorelli Gennaro

Esperantiĝis Norma Cescotti

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

*Una piccola baia sul Mar Rosso,
pittoresca, animata. Il rumore festoso
impedisce di calarsi nella bellezza del
luogo. Bisogna allontanarsi, salire su
quello sperone di roccia proteso sul
mare. Lo spettacolo è indescrivibile...
nel silenzio, la Creazione...*

NEL SILENZIO LA TUA VOCE

Ho fatto silenzio...
Silenzio intorno e
dentro me.

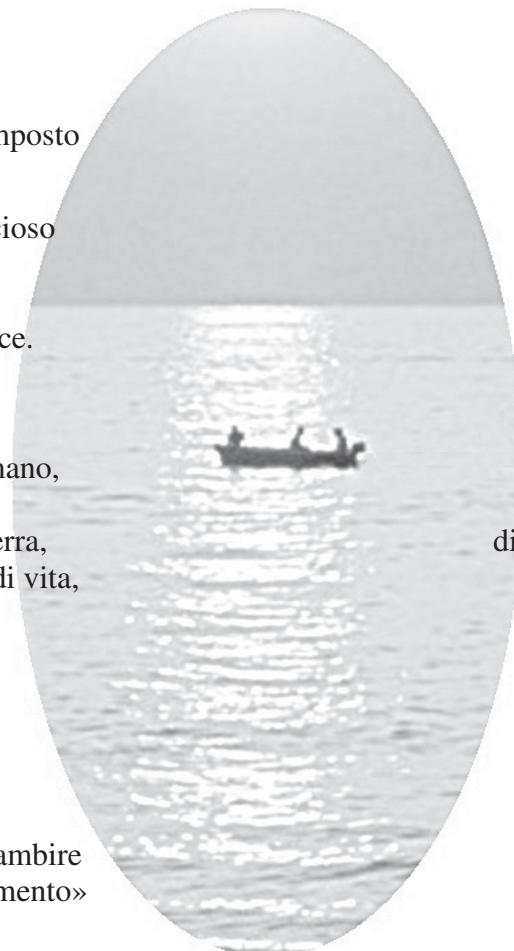
Non più brusio scomposto
di voci e suoni...

Dall'alto limbo roccioso
declivo sul mare,
ho fatto silenzio
e ho udito la Tua voce.

Ho chiuso gli occhi
e ho visto,
dall'immensa Tua mano,
la cellula amorfa
gettata sull'atomo terra,
in mille frammenti di vita,
impazziti,
dimentichi d'essere
parte del Tutto.

Nel silenzio,
ad occhi chiusi,
ascoltai il fruscio
dell'onda turchina lambire
il mio «essere-frammento»
del Tuo Tutto.

Anna Morelli Gennaro

*Eta golfo ĉe la Ruga Maro, pitoreska,
vivoplena. La gaja bruado malebligas
sin en ŝovi en la belecon de la loko.
Nepras foriri, grimpi sur tiun rostron
de roko etendiĝantan sur la maron.
La spektaklo estas nepriskribebla...
en la silento, la Kreado...*

EN LA SILENTO VIA VOÇO

Mi eksilentis...
Silento ĉirkaŭ mi kaj
ene de mi.

Ne plu senorda zumado
de voĉoj kaj sonoj...

De la alta roka limbo
dekliva sur la maro
mi eksilentis
kaj aŭdis Vian voĉon

Mi fermis la okulojn
kaj vidis
de Via senlima mano
la amorfan ĉelon
disjetitan sur la atomo-tero
en mil eroj de vivo,
freneziĝintaj,
forgesantaj esti
parto de la Tuto.

En la silento,
kun fermitaj okuloj,
mi aŭskultis la frotardon
de la blua ondo alkisi
mian «esti-fragmenton»
de Via Tuto.

Esperantigis Norma Cescotti

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

QUESITI

*Non domandarti,
non lo saprai mai,
perché,
quando respira l'alba,
par trasalire l'albero
che abbraccia con i rami
la tua casa.*

*Non domandarti
cosa dice al cielo
il pigolio insistente,
quasi struggente,
del passero sul ramo;
ed il frinire arroventato
della cicala occulta,
nel meriggio assolato.*

*Leggere vorresti
nei geroglifici
che la rondine scrive
volando
dal tetto all'onda.*

*Oh, fermare del pensiero
i quesiti.
Cancellare
ombre e parvenze
credute...
Sgombrare
d'ogni memoria
l'anima,
attingere, sbiancata,
all'eterno!*

Anna Amorelli Gennaro

DEMANDOJ

*Ne demandu vin,
tion vi neniam scios,
kial,
kiam spiras la tagiĝo,
ſajnas ektremi l' arbo
brakumanta per branĉoj
vian domon.*

*Ne demandu vin
kion diras al la ĉielo
la daŭra pepado,
preskaŭ korprema,
de l' pasero surbranĉe;
kaj la flamiginta ĉirpado
de kaŝita cikado
en sunoplena tagmezo.*

*Vi volus prilegi
en la hieroglifoj
kiujn la hirundo skribas
flugante
de l' tegmento al la ondo.*

*Ho, haltigi de la penso
la demandojn.
Forviŝi
ombrojn kaj ŝajnojn
supozitajn...
Liberigi
de ĉiu memoro
la animon,
cerpi, blankiĝinta,
el la eterno!*

(esperantigis Norma Covelli)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

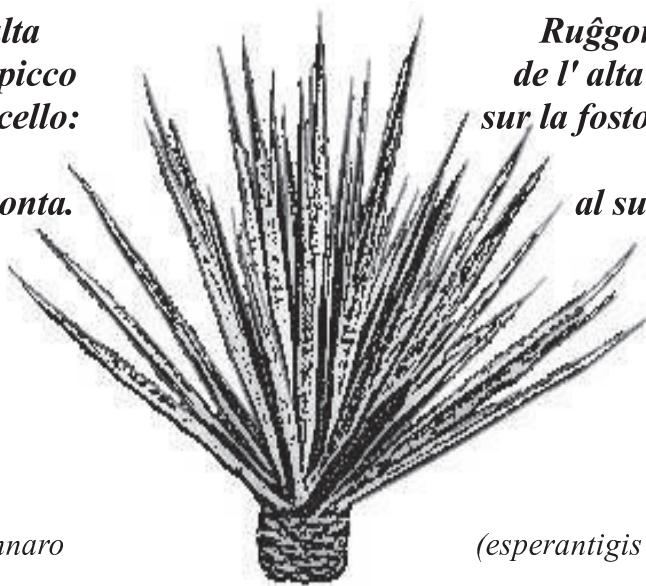
SINTONIE

*Nella piccola aiuola sotto il pino
è fiorito l'ibisco, rosso
screziato di virgole
biancastre.*

*Due lucertoline si rincorrono,
ruzzano
come bimbi giocosi.*

*L'agave sisalana erge
come spade le punte
aguzze verso il cielo.*

*Un pettirosso salta
dal ramo alto a picco
sul palo del cancello:
cinguetta
al sole che tramonta.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Covelli)

SINTONIOJ

*En la malgranda bedo sub la pino
floris la hibisko, ruĝa
haĉita per komoj
blankecaj.*

*Du lacertetoj sin postkuras,
petolas
kiel infanoj ludemaj.*

*La sisala agavo altigas
kvazaŭ glavojn la pintojn
akrajn al la ĉielo.*

*Ruĝgorĝulo plongas
de l' alta branĉo apike
sur la foston de l' krado:
gi kvivitas
al subiranta suno.*

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

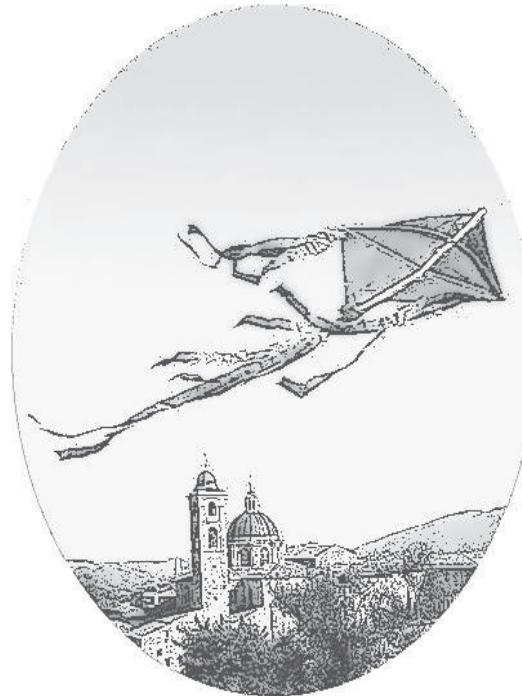
L'AQUILONE

*C'è un aquilone
impazzito d'amore
che volteggia
gioioso
nello spazio infinito.*

*E tu
fanciullo incosciente
non tirare
non strattoneare il filo*

*Lascia
che vaghi ancora
fra le nuvole
finché brilla il sole,
finché dura il giorno.*

*Che plani
dolcemente
quando verrà la sera
non lontana...*

LA KAJTO

*Estas kajto
freneziginta pro amo
kiu flirtas
plenĝoje
en la senlima spaco.*

*Kaj vi
nekonscia knabeto
ne tiru
ne skuegu la fadenon.*

*Lasu
ke ĝi ŝvebu ankoraŭ
en la nubo
gis brilas la suno,
gis daŭras la tago.*

*Ke ĝi glisu
delikate
kiam venos la vespero
ne malproksima...*

COME STELLE CADENTI

*Come stelle cadenti
l'uno dopo l'altro
cadono i giorni
su questo mare di perla.*

*Perlacea cielo e nubi settembrine
in quest'autunno incipiente
s'ode sull'onda del vento
il respiro del mare in risacca
nella stasi meridiana.*

*Sottile malinconia del tempo
che va...*

KIEL FAL-STEOJ

*Kvazaŭ falantaj steloj
unu post la alia
falas la tagoj
sur tiun-ĉi perlan maron.*

*Perleca cielo kaj septembraj nubo
en ĉi tiu komenca aŭtuno
oni aŭdas tra la venta ondo
la spiron de l' maro surfanta
dum la tagmeza stagno.*

*Subtila melankolio de l' tempo
kiu foriras...*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

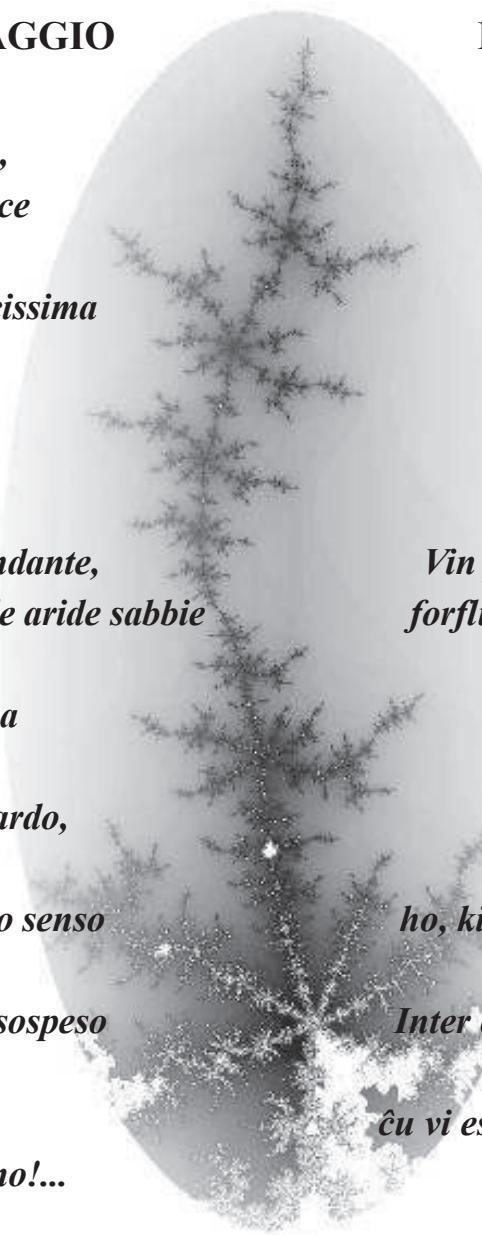

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

MIRAGGIO

*Fallace miraggio,
ingannevole trance
dei sensi,
evanescente, dolcissima
realità fugace.
Ti chiami amore,
sogno, felicità:
e sei istrione.
Ti rincorre il viandante,
spicca il volo sulle aride sabbie
della vita,
tocca il cielo, ruba
luce alle stelle.
Ma quando, beffardo,
ti dissolvi,
oh, quanto stupito senso
di vuoto!
Fra cielo e terra sospeso
domanda:
sei... Non sei?...
Oh quanto lontano!...*

MIRAĜO

*Nefidinda miraĝo,
trompema tranco
de la senoj,
vaporiganta, dolĉega
efemera realeco.
Vi nomiĝas amo
songo, feliĉo
kaj vi estas histriono.
Vin postkuras la vojiranto,
forflugas sur l'aridaj sabloj
de la vivo,
tuñas la cielon, ŝtelas
lumojn al la steloj.
Sed kiam, mokema,
vi dissolviĝas,
ho, kiom da surprizita senso
de vakuo!
Inter cielo kaj tero pendanta
li sin demandas:
ĉu vi estas... Ĉu vi ne estas?...
Ho kiom svaga!...*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

21 MARZO

(in ricordo del delitto di Marco Biagi – 19/03/2002)

*Quando sarò sull'altra sponda,
te sola, natura, sola
madre,
sola bellezza, rimiangerò,
di questo atomo terra!*

*Non più mendace parola,
lupa vorace mordere
i cuori, armare la mano
dell'umana menzogna.*

*Ancora una volta
l'ottusa protervia inchioda
Cristo alla croce....
Te sola, rimiangerò, natura,
sola madre, sola bellezza!....*

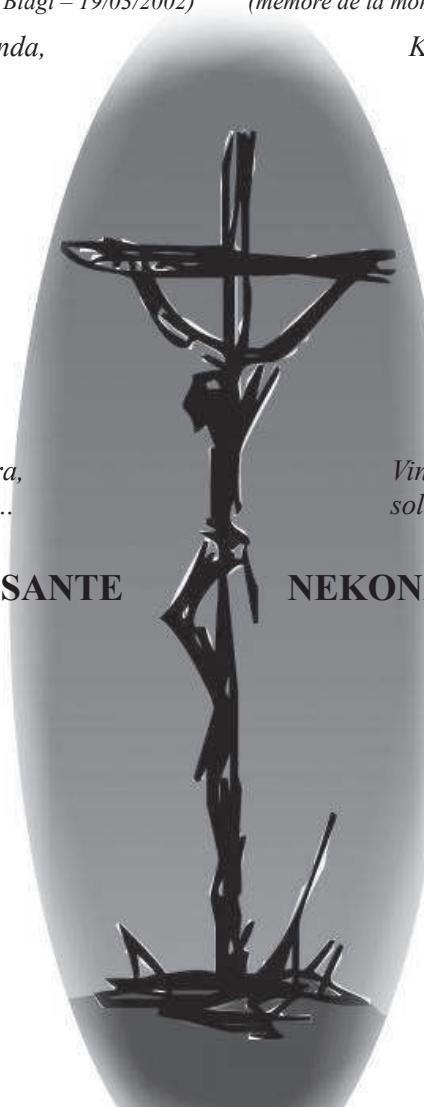
IGNOTO PASSANTE

*Mi sei passato vicino,
quasi sfiorato:
viso scavato,
occhi affamati
di pane,
forse,
d'amore.*

*Le gambe stecchite
nei jeans:
giunco sbattuto.*

*Avresti teso la mano
se l'orgoglio, il distacco
da tutto
non ti avesse fermato.*

*Stringevi la tua fame,
fame di pane,
d'amore...*

da un disegno di don
Sebastiano Jervolino

(Anna Amorelli Gennaro)

21an de MARZO

(memore de la mortigo de Marco Biagi – 19/03/2002)

*Kiam mi estos sur l' alia bordo
vin solan, naturon, solan
patrinon,
solan belecon, priploros,
el ĉi atomo-tero!*

*Ne plua trompa vorto,
vorema lupino mordi
la korojn, armi la manon
de la homa mensogo.*

*Ankoraŭfoje
l' obtuza aroganteco alnajlas
Kriston al la kruco...*

*Vin solan, mi priploros, naturon,
solan patrinon, solan belecon!...*

NEKONATA VOJIRANTO

*Vi min preterpasis, apude
kvazaŭ min tušetante:
kavigita vizaĝo,
okuloj malsataj
je pano,
eble,
je amo.*

*La kruroj malgrasegaj
en la bluĝino:
junko skuita.*

*Vi estus etendinta la manon
se la orgojo, la malintereso
por ĉio
vin ne estus haltiginta.*

*Vi kunpremis vian malsaton,
malsaton je pano,
je amo...*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

IL POETA

*È poeta
chi sa ascoltare
la voce dei silenzi,
il fluire della vita.*

*Solo di bellezza pago
veleggia nell'infinito*

*Imprigiona in una conchiglia
dell'oceano il canto,
il profumo in un fiore.*

*Antenna occulta nelle pieghe
del mistero,
coglie dei silenzi
i colori
degli spazi i suoni.*

*Medium della Musa
accende arcobaleni
di luce.*

(Anna Amorelli Gennaro)

LA POETO

*Estas poeto
kiu kapablas aŭskulti
la voĉon de l'silentoj,
la fluadon de la vivo.*

*Kontenta nur pri beleco
li velas en la senfino,*

*Li enprizonigas en konkon
de la oceano la kanton,
la parfumon en floron.*

*Anteno kaŝita en la faldoj
de la mistero,
li kaptas de la silentoj
la kolorojn
de la spacoj la sonojn.*

*Mediumo de la Muzo
li estigas ĉielarkojn
de lumo.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

RONDINI

*Festa di rondini
nel rosso crepuscolo
di ottobre!
A centinaia
volteggiano incrociandosi
in larghi cerchi
fino a riva,
quasi a baciare l'onda.
Poi giri in tondo
sul mio capo:
ai nidi vuoti l'ultimo saluto.
Nel linguaggio stridulo
festoso
“nidi lasciamo a te”
sembrano dirmi
“torneremo”...*

*Oh rondinelle amiche,
quante volte ho vagato
sulle vostre ali!
Oggi in cieli vorrei con voi librarmi,
ma la terra mi tiene:
pianta senza radici.*

(Anna Morelli Gennaro)

HIRUNDOJ

*Festo de hirundoj
en la ruĝa krepusko
de oktobro!
Centoj da ili
cirkaŭflugas interkruciĝante
per largaj rondoj
gis la marbordo,
kvazaŭ kisonte l' ondon.
Poste rondiroj cirkle
super mia kapo:
al malplenaj nestoj lastan saluton.
Per la ĉirpanta, gaja
lingvajo
“al vi nestojn ni lasas”
ili ŝajnas diri:
“ni revenos”...*

*Ho amikaj hirundetoj,
kiomfoje mi vagadis
sur viaj flugiloj!
Hodiaŭ kun vi mi volus ŝvebi ĉiele,
sed la tero min retenas:
senradikan kreskajon.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

*Quando la freccia del mio tempo
raggiungerà il suo zenit
mi volgerò a guardare il mio
percorso: e mi parrà un attimo
un baleno, un palpito di una stella.
E l'altra dimensione non sarà
un finire, ma un divenire
nel chiuso cerchio dell'eterno essere.*

*Forse, / ritornerò alle stelle
da dove sono venuta: polvere
di stelle, organica materia,
forma di vita che da inconscia
divenire potrà ancor cosciente.*

*Forse, / diverrò una stilla iridescente
di un arcobaleno inarcato
su una valle:
sarò in un raggio di sole che
scaldi una povertà ignorata,
o un atomo che lassù
dal sole vedrà la terra qual è:
piccolo frammento brulicante
di stolti esseri incoscienti,
ma bella nei suoi vivi colori,
nell'eterno avvicendarsi delle
sue stagioni.*

*Vorrò, se mi sarà concesso,
divenire pensiero
per entrare nella mente umana
e indurla al bene.*

*O vorrò, forse, essere respiro
per dilatarmi nel suo petto
e acquietarne i dissensi.
O meglio, voce,
voce alta e forte chè
dell'intelletto la divina scintilla
usi non per conquiste atomiche
ma per quelle alte dello spirito.*

*Forse, quando
la freccia del mio tempo toccherà
il suo zenit...*

(Anna Amorelli Gennaro)

Rubriko dediĉita al Poezio

*Kiam la sago de mia tempo
atingos sian zeniton
mi turniĝos por rigardi mian
irvojon: kaj ŝajnos al mi momento,
fulmobrilo, ekpulso de stelo.
Kaj la alia dimensio ne estos
fino, sed estiĝo
en la fermita cirklo de l' eterna esto.*

*Eble, / mi reiros al la steloj,
de kie mi venis: polvo
de steloj, organika materio,
formo de vivo, kiu de nekonscia
povos fariĝi denove konscia.*

*Eble, / mi fariĝos guteto iriza
de ĉielarko kurbiĝinta
sur iu valo:
mi estos en sunradio, kiu
varmigas ignoratan malriĉon,
aŭ atomo, kiu tie supre
de la suno vidos la teron tian, kia ĝi estas:
eta fragmento, sur kiu svarmas
stultaj nekonsciaj estaĵoj,
sed bela en siaj brilaj koloroj,
en la eterna alternado de
siaj sezonoj.*

*Mi volos, se al mi konsentote,
fariĝi penso
por eniri la homan menson
kaj ĝin instigi al bono.*

*Aŭ mi volos, eble, esti spiro
por largiĝi en lia brusto
kaj kvietigi liajn disigojn.*

*Aŭ, pli bone, voĉo,
voĉo laŭta kaj forta, por ke
de l' intelekto la dian fajreron
li uzu ne por atomaj konkeroj
sed por tiuj altaj de la spirito.*

*Eble, kiam
la sago de mia tempo tušos
sian zeniton...*
(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

SERA

*Piegata sulla tua sera
tiri in porto le reti:
ricordi affiorano
dal profondo oceano
dei giorni.*

*Nel sogno
brucia il silenzio,
arde la solitudine ,
naufraga in esso la tua sete.*

*Le ultime rondini...
le prime stelle*

RICORDI APPANNATI

*Ricordi sepolti nel tempo
figure sfocate
dietro un vetro appannato:
giovani sorrisi lontani
chiome ribelli al vento
una bici che gira
intorno a un campo ...*

*Ineluttabile
la freccia del tempo ...
forse presentivi la "fine"
in quell'addio
che io
allora non capii
e ti maledii.
Dopo, e non ieri
per caso seppi
che tu più non "eri".*

VESPERO

*Kliniĝinta sur via vespero
vi tiras havenen la retojn:
memoroj aperas
el la profunda oceano
de la tagoj.*

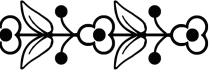
*En songo
brulas la silento,
ardas la soleco,
dronas en ĝi via soifo.*

*La lastaj hirundoj...
la unuaj steloj.*

VUALITAJ MEMOROJ

*Memoroj enterigitaj iame
diafanaj figuroj
malantaŭ opaleska vitro:
junaj ridetoj foraj
ribelaj hararoj en vento
biciklo turniĝanta
ĉirkau kampo ...*

*Neevitbla
la sago de l' tempo ...
eble vi antaŭsentis la "finon"
en tiu adiaŭo
kiun mi
tiam ne komprenis
kaj mi malbenis vin.
Poste, kaj ne hierau
mi eksciis hazarde
ke vi plu ne "estas".*

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

VENERDÌ SANTO

Ecco, Signore, l'Uomo! L'hai mandato perché ci ricordasse la Tua legge ed è stato deriso e flagellato: l'abbiamo incoronato con le spine e innalzato sul trono dei reietti.

Egli ha parlato con parole nuove E per questo l'abbiamo condannato: in cima al colle muore fra i ladroni Issato sopra a un trono di vergogna.

Con messaggi di pace L'hai mandato ed ha raccolto Lui le nostre colpe: perché, Signore, Tu ci perdonassi con Sé le nostre iniquità Ti immola.

(Gianni Andreotti 1994)

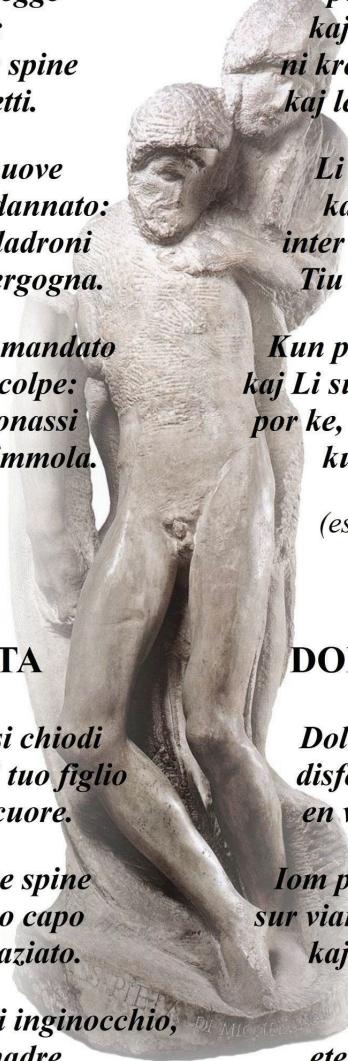
ADDOLORATA

Madre dolente, in te gli stessi chiodi che squarciarono il corpo di tuo figlio si sono conficcati dentro al cuore.

A una a una anch'io le stesse spine continuamente premo sul tuo capo e a te dilanio il cuore già straziato.

Dinanzi a questa icona io mi inginocchio, tese le mani ad invocare o madre pace e perdono per quel tuo dolore

(Gianni Andreotti 2001)

SANKTA VENDREDO

Jen Sinjoro la Homo! Lin vi sendis por memorigi al ni Vian leĝon kaj Li estis mokita kaj skurĝita: ni kronis Lin per dornoj pintigitaj kaj levis Lin sur la fiulan tronon.

Li parolis al ni per novaj vortoj kaj pro tio li estis kondamnita: inter ŝtelistoj sur la monto mortas Tiu levita sur hontindan tronon.

Kun pacigaj mesaĝoj Lin Vi sendis kaj Li surprenis ĉiujn niajn kulpojn: por ke, Sinjor', Vi povu nin pardonii kun Si niajn fiagojn Li oferas.

(esperantigis Giovanni Daminelli)

DOLORA DIPATRINO

Dolora dipatrin', la samaj najloj disfendintaj la korpon de via filo en vian koron ankaŭ penetrigis.

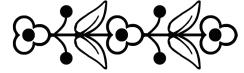
Iom post iom ankaŭ mi la dornojn sur vian kapon daŭre ĉirkaŭpremas kaj plue mi dissiras vian koron.

Mi genuigas antaŭ ĉi ikono, etendante la manojn ho patrino pardon-petante pro via doloro.

(esperantigis Giovanni Daminelli)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

AMO LA VITA

*Amo la vita
perché la vita è
il più prezioso dono
di Dio,
voglio la vita
perché la vita è
la luce dell'universo,
benedico la vita
perché la vita è
come una finestra che
si apre sul mondo
e tu
per un istante
ti affacci
per ritornare poi
al nulla eterno.*

MI AMAS LA VIVON

*Mi amas la vivon
ĉar la vivo estas
la plej valora donaco
de Dio,
mi volas la vivon
ĉar la vivo estas
la lumo de la universo,
mi benas la vivon
ĉar la vivo estas
kvazaŭ fenestro
malfermita sur la mondo
kaj vi
por momente
alfenestrigas
por poste reveni
al la eterna nenio.*

GRATA

*Grata a te
se da insospettabile sorgenti
la mia poesia fuoriesce
alla luce.*

*Forse era già in me
ma io non lo sapevo.*

DANKEMA

*Dankema al vi
se el neimageblaj fontoj
mia poezio eliras
al la lumo.*

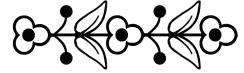
*Eble ĝi jam estis en mi
sed mi tion ne sciis.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

VENTO CALDO

*Vento caldo africano
sulla riarsa terra di Sicilia
tra i mandorli spogli
d'agosto.*

*Da lontani ricordi
l'eco mi giunge
dell'antico carrettiere
il canto,
melanconico lamento
d'araba origine,
struggente,
nell'aria greve.*

*Sulla strada sterrata
polverosa
stridevano le ruote
dondolando
nell'afa meridiana,
e l'eco di quel canto grave
varcava i burroni,
entrava negli anfratti
e nei meandri viscerali
dei ricordi.*

VARMA VENTO

*Varma afrika vento
sur bruligita ter' de Sicilio
tra senfoliaj migdalarboj
Aŭguste.*

*El foraj rememoroj
atingas min reeho
de la antikva ĉaristo
la kanto,
melankolia lamento
arabdevena,
korprema,
en la peza aero.*

*Sur strato senpavima
polvoplena
knaris la radoj
balanciĝante
en la tagmeza varmo
kaj la eho de tiu prema kanto
trairis la abismojn
eniris la anfraktojn
kaj la intimajn meandrojn
de la rememoroj.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

SETTEMBRE 2003

*Quando m'involerò tra le sfere celesti
questa visione chiuderò negli occhi:
quest'albero mutilato
di diversi suoi rami,
le cime verdi scapigliate,
discinte, disperate di spazi.*

*Questo pannello di cielo
celeste, tenero, sopra il mare blu
sparpagliato di pepite d'argento.
E te, piccolo ibisco ora verde,
dai grossi calici rossi caduchi,
effimeri di un sol giorno di vita,
che tanto ho abbeverato di acqua
e d'amore.*

*E voi siepi, e te,
agave gigante,
orgoglio del mio "Piccolo paradiso",
eremo, rifugio solare
di questi miei ultimi anni,
che declinano coi tramonti
d'ogni sera.*

Anna Amorelli Gennaro

SEPTEMBER 2003

*Kiam mi forflugos tra la ĉielaj sferoj
ĉi tiu vido fermiĝos en miaj okuloj:
ĉi tiu arbo detranĉita
de siaj pluraj branĉoj,
la verdaj pintoj distaŭzitaj,
ĉifonaj, senesperaj je spacoj.*

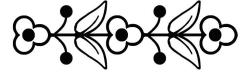
*Ĉi tiu panelo de ĉielo
lazura, milda, super la blua maro
dissutita per argentaj ŝtonetoj.
Kaj vi, eta hibisko, nun verda,
kun dikaj ruĝkalikoj kadukaj,
efemeraj je unutaga vivo,
kiun mi tiom trinkigis per akvo
kaj per amo.*

*Kaj vi hegoj, kaj vi,
giganta agavo,
orgojo de mia "Eta paradizo",
ermitejo, suna ŝirmilo
de ĉi miaj lastaj jaroj,
mallevigantaj kun la sunsubiroj
de ĉiu vespero.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

NUVOLE

Andare.....

*Andare incontro alle nuvole,
incontro*

*a quel gregge di nuvole
bianche, bioccate,
aperte a ventaglio,
che si levano in volo
dal fondo viale
di ontani e pioppi,
di foglie digitate
dai primi rigori
rinsecchite.*

*Scricchiola il passo
veloce
e par si sollevi
incontro alle nuvole.*

NUBOJ

Iri.....

*Iri renkonte al la nubojo,
renkonte*

*al tiu grego de nubojo
blankaj, flokigitaj,
disradiancataj ventumile,
fluge leviĝantaj
el la fundo de aleo,
je alnoj kaj poploj,
je fingraj folioj
de la unuaj frostojoj
sekigitaj.*

*Krakas la pašo
rapida
ŝajne leviĝanta
renkonte al la nubojo*

ACQUERELLO IN MINIATURA

*Dall' argine del fiume
il mio sguardo nell'onda s'immerge.*

*Scivola silente
e sotto il sole in declino
cristalli di diamante.*

*I monti intorno
scuri,
controluce,
bianche le cime.*

Anna Amorelli Gennaro

AKVARELO EN MINIATURO

*De la rando rivera
mia rigardo en l' ondon merĝigas.*

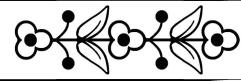
*Gi glitas silente
kaj sub la subiranta suno
diamantaj kristaloj.*

*La montoj ĉirkaŭe
malhelaj,
kontraŭlume,
blankaj la pintoj.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

PALMA – ALMA

Sei bella palma!...

*Frangiali
i tuoi rami,
aspirano al cielo.
Come dolci braccia,
altri
s'incurvano a terra
a coglierne il respiro:
terra e cielo,
corpo e spirito.*

*Sei bella palma!...
Unica e sola
sai parlare al mio spirito.*

*T'ho vista dominare
nel deserto...
Svoltare
su rive di candide arene.*

*Il tuo nome evoca
l'anima:
“Palma – Alma”*

Vi estas bela palmo!...

*Frangitaj
viaj branĉoj,
sopiras al la ĉielo.
Kvazaŭ dolĉaj brakoj,
aliaj
kurbigas al la tero
kaptonte ties spiron:
tero kaj ĉielo,
korpo kaj spirito*

*Vi estas bela palmo!...
Unika kaj sola
vi kapablas paroli al mia spirito.*

*Mi vin vidis superregi
en la dezerto...
Elstarigi
sur bordoj de blankegaj sabloj.*

*Via nomo elvokas
l' animon:
“Palma – Alma”*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

A TE VORREI PARLARE

*Se potessi,
a te vorrei parlare,
seminatore di morte,
a te, che poni mine antiuomo,
che mutili e strazi,
che usi la scienza per fare la guerra.*

*Se parlare potessi
a te, tagliatore di teste,
fanatico, incosciente
di un credo sbagliato,
che spari e ammazzi
fanciulli innocenti.*

*E a te,
che per vile denaro
ti fai assassino:
propini veleno
di droga e corrompi
lo spirito e il corpo
di giovani vite.*

*Se potessi,
se la parola avesse
l'arcano potere d'entrare
nella distorta tua mente,
a te, che covi nel cuore odio,
vendetta
e terrore,*

*a te direi quanto è bello amare,
quanta bellezza v'è nella natura,
quale felicità inondò tua madre
quando ti diede vita,
la vita che tu in altri distruggi.*

AL VI MI VOLUS PAROLI

*Se mi povus,
al vi mi volus paroli,
semanto de morto,
al vi, kiu metas kontraŭhomajn minojn,
kiu mutilas kaj dissiras,
kiu utiligas la sciencon por militi.*

*Se paroli mi povus
al vi, senkapiganto,
fanatika, nekonscia
pri malgusta kredo,
kiu pafas kaj mortigas
senkulpajn knabetojn.*

*Kaj al vi,
kiu por fia mono
fariĝas murdisto:
sorbigas venenon
per narkoto kaj koruptas
la spiriton kaj la korpon
de junaj vivoj.*

*Se mi povus,
se la parolo havus
l'arkanan kapablon eniri
en vian mistorditan menson,
al vi kovanta enkore malamon,
venĝon,
kaj teruron,*

*al vi mi dirus kiom bele estas ami,
kioma beleco estas en la naturo,
kia feliĉo inundis vian patrion,
kiam ŝi al vi donis vivon,
la vivon, kiun vi en aliaj detruas.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

ALBA SUL MARE

*C'era come un'attesa nell'aria
sospesa
attesa del magico arcano
momento del sole ch' emerge
dal mare
ancora assopito nel sonno
lunare
tardo a tramontare.*

SURMARA SUNLEVIĜO

*Estis kvazaŭ atendo en la aero
svebanta
atendo pri sorĉa arkana
momento de l'leviganta suno
el la maro
ankoraŭ somnola en la luna
dormado
malfrua al subiro.*

ALBA IN MINIATURA

*Quest'alba
sul mare :
incanto di silenzi.*

*S'ode impercettibile
il pigolio
di un nido al mattutino.*

*Là,
dove finisce il mare,
un vago bagliore cristallino
bacia le pallide stelle.*

MINIATURA MATENIĜO

*Ĉi-mateniĝo
sur la maro:
sorĉado de silentoj.*

*Aŭdiĝas neperceptebla
la pepado
de nesto frumatene.*

*Tie,
kie finiĝas la maro,
svaga kristala ekbrilo
kisas la palajn stelojn.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

PORTO DI SOGNO

*Io lo sapevo,
fin dall'istante che vi posì piede
che quello era un porto fuori mappa.*

*Ma era bello approdarvi,
calarsi nel suo abbraccio;
era bello irradiarsi
dei suoi colori,
scaldarsi al suo sole.*

*Io lo sapevo
che era un porto fantasma.
Porto di sogno;
approdo senza mappa
e senza bussola...
Veleggiare senza venti,
inutili per chi è in porto.*

LA PICCOLA BAIA

*Immoto
il mare
nella piccola baia
celestrina
pagliuzzata d'argento:
rovesciati, dentro,
cielo e nubi.
Sommersa,
capovolta
la vela.*

Anna Amorelli Gennaro

ENSONĜA HAVENO

*Mi tion sciis,
jam ekmetante tien la piedon,
ke tiu estis haveno ekstermapa.*

*Sed estis bele albordiĝi tien,
sin alſovi en ties brakumon;
estis bele enradiiĝi
per ties koloroj,
varmiĝi en ĝia suno.*

*Mi tion sciis
ke ĝi estas fantoma haveno.
Ensonĝa haveno:
albordiĝo sen mapo
kaj sen kompaso...
Veli sen ventoj,
neutilaj enhavene.*

LA MALGRANDA RODO

*Senmova
la maro
en la malgranda rodo
cielfarbita
pajlobrila el argento:
elverŝitaj, enen
cielo kaj nubo.
Submergita,
renversiginta
la velo.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

CANTARTI

*S'io potessi cantarti, natura ,
come tu canti nel mio cuore
quando m'immergeo nelle sere
lunari o
del tramonto nei suoi
colori .*

*Se fossi quel bianco velo
che lento si dissolve
fra mare e cielo.*

*Se fossi alba, tramonto,
profumo, musica
sogno
intonerei, sì
il canto
della tua eterna primavera!*

SPAZI

*Non conoscevi
il mare,
eppure l'avevi visto...
Come pure il cielo .*

*Oh !
Solo ora,
li hai penetrati
e conosciuto gli spazi
intessuti d'azzurro.*

Anna Amorelli Gennaro

VIN KANTI

*Se mi povus vin kanti, naturo,
kiel vi kantas en mia koro
kiam mi dronas en vesperoj
lunaj aŭ
de la sunsubiro en ties
koloroj.*

*Se mi estus tiu blanka vualo
kiu lante dissolviĝas
inter maro kaj ĉielo.*

*Se mi estus tagiĝo, sunsubiro,
parfumo, muziko
sonĝo
mi ek-eligus, ja
la kanton
de via eterna printempo!*

SPACOJ

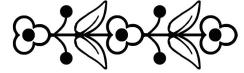
*Vi ne elkonis
la maron,
kaj tamen vi vidis ĝin...
Same ankaŭ la ĉielon.*

*Ho !
Nur nun,
vi ilin trapenetris
kaj ekkonis la spacojn
lasure trateksitajn.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

NOVEMBRE

*Gialla pioggia
di foglie morte
sul mio capo
al brivido leggero
del vento.*

*Scricchiolare
incolore
sotto i miei passi.*

FIAMMELLA

*Era una fiamma bella
radiosa, satura d'amore,
ora è una fiammella:
lambisce l'aria,
la bacia,
anela ancora vita.*

*Fiammella,
briciola di stella,
frammento di luce,
che tu viva ancora
e illumini la notte
che verrà.*

Anna Amorelli Gennaro

NOVEMBRO

*Flava pluvo
de mortintaj folioj
sur mian kapon
je l' facila ektremo
de vento.*

*Krakado
senkolora
sub miaj pašoj.*

FLAMETO

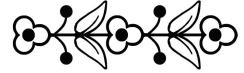
*Ĝi estis bela flamo
lumradia, am-sata,
nun ĝi estas flameto:
ĝi tušetas la aeron,
tiun kisas,
ankoraŭ sopiras vivon.*

*Flameto,
ero de stelo,
fragmento de lumo,
ke vi vivu ankoraŭ
kaj lumigu la nokton
alvenontan.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

NOI IN UNO

*Quando cadrà il silenzio
e il nero della notte
oscurerà anche le stelle,
io, dal profondo incerto,
ti tenderò le braccia...*

*E tu
mi leverai all'estasi
del tuo cielo.*

*Uniti avvinti
aleggeremo
in aure purissime
infinite.*

*Noi in uno: pura essenza
dell'Eterno.*

PAGINA BIANCA

*Pagina bianca
amica dei miei pensieri
discreta unica
dei miei più riposti
e inconfessati moti.
“Sfoghi dell'anima” che,
come mare gonfio
di uragano
l'onda trabocca
e scivola
sulla battigia accolta
e silenziosa, così l'onda
delle mie emozioni sale
e trabocca in te,
pagina amica*

Anna Morelli Gennaro

NI UNUECE

*Kiam falos la silento
kaj la noktonigro
malheligos eĉ la stelojn,
mi, el malcerta profundo
al vi etendos la brakojn...*

*Kaj vi
min levos al la ekstazo
de via ĉielo.*

*Unuiĝe alkroĉigintaj
ni ŝvebos
en puregaj brizoj
senlimaj.*

*Ni unuece: pura esenco
de l' Eternulo.*

BLANKA PAĜO

*Blanka paĝo
amika de miaj pensoj
diskreta unika
el miaj plej kaŝitaj
kaj nekonfesitaj impulsoj.
“Anim-eksplodoj” kiuj,
kiel ŝvela maro
de uragano,
elbordigas l' ondon
kaj glitas
sur la strando akcepta
kaj silentia, tiel l' ondo
de miaj emocioj altiĝas
kaj elverŝiĝas en vin,
amika paĝo.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

CERCAMI

*Cercami,
se sei quello vero,
mi troverai.
Non tappeti di fiori
ti chiederò per il mio cammino,
non giardini incantati
per il mio sognare,
ma una spalla sicura
cui poggiare,
un cuore grande caldo
dove annegare.*

*Cercami,
t'insegnerò a guardare
con occhi nuovi
i tramonti, le aurore,
la bellezza nascosta
della vita.
Dolce sarà volare in alto, o
toccare le profondità del mare*

*Cercami,
ti aspetto: nella notte
la biblica fiammella
accesa nella mano.*

SERĈU MIN

*Serĉu min
se vi estas tiu vera,
vi trovos min.
Nek tapisojn el floroj
de vi mi petos por mia irado,
nek sorĉajn ĝardenojn
por mia revado,
sed firman ŝultron
kien apogi,
grandan koron varman
en kiu droni.*

*Serĉu min,
mi vin instruos rigardi
per novaj okuloj
la sunsubirojn, la aŭrorojn,
la kaŝitan belecon
de la vivo.
Dolĉe estos alten flugi, aŭ
tuŝi la marajn profundajojn.*

*Serĉu min,
mi vin atendas: dumnokte
la biblia flameto
brulanta en la mano.*

Anna Amorelli Gennaro

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

HO VISTO LA LUCE

Prima

*che la notte mi fasci
nelle sue spire
ho visto la luce
del sogno più bello
più vero.*

*Non la fiaba
ma un caldo meriggio
dell'anima
prima di sera.
Ed è come un'alba
lucente
in cui le stelle
brillano ancora.*

CERCANDO STELLE

*Ho guardato il cielo
stasera:
cercavo stelle.
Una sola,
piccola e lontana,
in un remoto angolo di cielo,
occhieggia, fibrilla,
mi parla.
Il palpito tremulo
trillando dice:
“vivi, ridi, ama...”*

*Seguo la piccola stella:
vivo, rido, e amo
e del bello, del buono della vita
colgo l'essenza.*

Anna Amorelli Gennaro

MI VIDIS LA LUMON

Antaŭ

*ol la nokto vindu min
en siaj volvoj
mi vidis la lumon
de la plej bela songo
plej vera.*

*Ne la fabelon
sed varman tagmezon
de l' animo
antaŭ vespero.
Ĝi kvazaŭas tagiĝo
lumanta
en kiu la steloj
brilas ankoraŭ.*

SERĈANTE STELOJN

*Mi rigardis la cielon
ĉi-vespere:
mi serĉadis stelojn.*

*Ununura
eta kaj malproksima
en forega angulo de ĉielo
okulumas, flagretas,
parolas al mi.
La flagranta pulsado
trilante diras:
“vivu, ridu, amu...”*

*Mi sekvas la etan steleton:
mi vivas, ridas, amas
kaj el la belo kaj bono de l' vivo
mi kaptas la esencon.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

È SOLO UN SOGNO

Vieni...

in questo mio “piccolo paradiso”.

*Qui, fra cielo e mare
potrai riposare
i tuoi pensieri,
gli occhi, la vita.*

*Immersi nell'azzurro e il verde
staremo vicini
e parleremo
di te di me di tante cose...*

Vieni...

*cammineremo lungo la spiaggia
raccoglieremo i ciottoli più belli
e quando salterai fra le onde
io riderò...*

*Ti guarderò nuotare
e riderò...*

*Poi, quando è sera
ci immergeremo nell'oro del tramonto
che qui
è il più magico del mondo.*

*Questo ti direi
ma è solo un sogno.*

Anna Amorelli Gennaro

TIO ESTAS NUR REVO

Venu...

En ĉi tiu “etan paradizon” mian.

*Ĉi tie, inter ĉielo kaj maro
vi povos ripozigi
viajn pensojn,
la okulojn, la vivon.*

*Dronintaj en lazur' kaj verdo
ni restos proksimaj
kaj ni parolos
pri vi pri mi pri mult-aferoj...*

Venu...

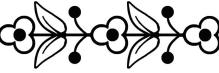
*ni promenos laŭlonge de la strando
ni kolektos la ŝtonojn plej belajn
kaj kiam inter l' ondojn vi saltos
mi ekridos...*

*Mi rigardos vin naĝi
kaj ridos...*

*Poste, vespero
ni dronus en la oro sunsubira
kiu ĉi tie
pleje sorĉas en la mondo.*

*Tion al vi mi dirus
sed tio estas nur revo.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

PAURA

*Sento
come se il cuore fosse
scoperto
e ho paura...
aiutami!
Non voglio cadere
nel vortice.
Non è fuori di te
che voglio
la mia felicità.
Insegname a farti felice!*

*Questo
vorrei derti
ma restano pensieri inespressi
e il silenzio
ristagna fra noi...*

L'ADIGE

*Verde liquida seta
sotto i ponti
silente fluisce.*

*Del mezzogiorno
il barbaglio
infiora
l'onda squamata.*

*Una foglia digitata
in lenti cerchi
plana sull'onda.*

Anna Amorelli Gennaro

TIMO

*Mi sentas
kvazaŭ mia koro estus
nebarita
kaj mi timas...
helpu min!
Mi ne volas fali
en la kirlon.
Ne fore de vi
mi volas
mian felicon.
Instruu min, igi vin felicā!*

*Ĉi tion
mi volus diri al vi
sed restas senvortaj pensoj
kaj la silento
stagnas inter ni...*

ADIGO

*Verda likva silko
sub la pontoj
silente fluas.*

*La tagmeza
glimado
florumas
la skvaman ondon.*

*Folio manforma
laŭ lantaj cirkloj
glisas sur l'ondon.*

(esperantigis Norma Cescotti)

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poezio

**IN MORTE
DELLA SORELLA CATERINA**
(Luglio 1999)

*Una famiglia che finisce
è come un albero che si spoglia
all'autunno.*

*Cade la prima foglia,
poi l'altra,
e già la terza giace...
Resta l'ultima, sola,
pendula...*

*Trema alla brezza
e par che dica:
aspetta,,
indugia se puoi !...*

*Che respiri ancora
quest'ultimo tiepido
raggio...
anzi che giunga
il freddo dell'inverno!...*

IMMAGINE

*Nastro d'asfalto.
Velocità...
In alto
sul nero fondale della notte,
un castello di luce:
parvenza di nave fantasma
solca
le onde del buio.
Treno immaginario di luce
sul binario invisibile
dell'aria.*

Anna Amorelli Gennaro

**ĈE LA MORTO
DE LA FRATINO KATERINA**
(Julio 1999)

*Familio, kiu finiĝas,
estas kiel nudiganta arbo
ĉe l' aŭtuno.*

*Falas la unua folio,
poste la alia,
kaj jam la tria kuſas...
Restas la lasta, sola,
pendanta...*

*Ĝi tremas pro la brizo
kaj ŝajnas diri:
atendu,
lantu se vi povas !...*

*Ke mi spiru ankoraŭ
ĉi-lastan senfajran
radion...
antaŭ ol alvenos
la frosto de la vintro!...*

IMAGO

*Asfalta rubando.
Rapideco...
Tie alte
sur la nigra scenejo de la nokto,
kastelo de lumo:
ŝajno de ŝipo fantoma
trasulkas
la ondojn de la mallumo.
Imaga trajno de lumo
sur la nevidebla trako
de l' aero.*

(esperantigis Norma Cescotti)